

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

**cu privire la cu respingerea recursului declarat de Eugeniu Vareaghin,
reprezentat de avocata Dolores Sanduța și admiterea recursurilor declarate
de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Procuratura Anticorupție**

în cauza civilă

Eugeniu Vareaghin, reprezentat de avocata Dolores Sanduța, împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura
Anticorupție

(repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale
organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată)

împotriva deciziei din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-229/25

NR. PIGD 2-24047709-01-2ra-15052025)

Stabilirea eronată de către instanțele ierarhic inferioare a cuantumului prejudiciului moral, încasat în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. O. Dvornic
Curtea de Apel Centru - jud. A. Panov, L. Bagrin, D. Corlăteanu

3 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Studiind în lipsa părților cererile de recurs declarate de Eugeniu Vareaghin, reprezentat de avocata Dolores Sanduța, de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Procuratura Anticorupție,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 aprilie 2024, avocata stagiară Dolores Sanduța, în interesele reclamantului Eugeniu Vareaghin, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Anticorupție privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că la 1 martie 2016, în privința reclamantului Eugeniu Vareaghin a fost pornită urmărirea penală nr. 2016970162, pentru fapta prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal. Ulterior, prin disjungere, la 4 aprilie 2017 a fost pus sub învinuire în temeiul art. 326 alin. (1) Cod penal – trafic de influență.

3. În perioada 24 noiembrie 2016 – 11 ianuarie 2017, reclamantului i-au fost aplicate măsuri preventive privative de libertate: 18 zile de arest preventiv (24 noiembrie – 12 decembrie 2016); 30 de zile de arest la domiciliu (12 decembrie 2016 – 11 ianuarie 2017).

4. După aproape nouă ani de urmărire penală, prin sentința Judecătoriei Chișinău din 11 noiembrie 2019, Eugeniu Vareaghin a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Această sentință a fost menținută de Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 15 septembrie 2022 și a devenit definitivă și irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2024.

5. Pe durata întregului proces penal, reclamantul a fost supus unei trageri ilegale la răspundere penală, astfel cum este definită la art. 50 Cod penal, ceea ce a generat grave suferințe morale și afectări ale vieții personale și profesionale. A fost privat de libertate, discreditat public, izolat social, a pierdut șansa de a emigra în SUA alături de familie și a suportat un stres psihic constant.

6. Având în vedere circumstanțele de fapt și durata îndelungată a procesului penal, a solicitat compensarea prejudiciului moral în sumă de 1 723 800 lei.

7. Referitor la prejudiciul material, reclamantul a menționat că, în perioada 25 noiembrie 2016 – 28 noiembrie 2023, fiind locotenent-colonel la dispoziția Ministerului Apărării, nu a beneficiat de premiile salariale în sumă de 35 002,77 lei și a fost remunerat doar cu salariul mediu. Potrivit Legii nr. 270/2018, diferența salarială cu sporuri calculate pentru această perioadă constituie 235 398,66 lei.

8. De asemenea, a suportat cheltuieli de 800 euro (echivalent 17 258,24 lei) pentru asistența juridică în dosarul penal.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin [hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2024](#) cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Vareaghin a fost admisă parțial.

10. A fost dispusă încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului Vareaghin Eugeniu, a sumei de 150 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 17 258,24 de lei cu titlu de prejudiciu material, precum și a sumei de 2 700 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 19 decembrie 2024, Ministerului Justiției a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2024, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Vareaghin să fie respinsă în întregime.

12. La 27 decembrie 2024, Procuratura Anticorupție a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2024, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă în întregime.

13. La 30 ianuarie 2025, Eugeniu Vareaghin, reprezentat de avocata Dolores Sanduța, a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2024, solicitând casarea acesteia în partea privind respingerea pretențiilor, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral, în forma formulată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin [decizia Curții de Apel Centru din 19 martie 2025](#) apelurile declarate de Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Procuratura Anticorupție și Eugeniu Vareaghin, reprezentat de avocata Dolores Sanduța au fost respinse, fiind menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2024.

15. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, potrivit actelor dosarului, la 1 martie 2016 a fost pornită urmărirea penală nr. 2016970162 în privința lui Eugeniu Vareaghin, pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal. La 25 noiembrie 2016, în baza demersului procurorului, a fost

aplicată măsura preventivă a arestului pentru 20 de zile, calculată din 24 noiembrie 2016 – data reținerii de facto. Ulterior, prin mandatul din 12 decembrie 2016, măsura a fost înlocuită cu arestul la domiciliu pentru 30 de zile, astfel, că a fost privat de libertate în perioada 24 noiembrie 2016 – 11 ianuarie 2017.

16. Prin ordonanța din 22 martie 2017, cauza penală privind învinuirea lui Eugeniu Vareaghin pentru infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal (trafic de influență) a fost disjunsă și înregistrată sub nr. 2017970175. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 11 noiembrie 2019, a fost achitat, deoarece fapta nu întrunea elementele infracțiunii, hotărârea devenind definitivă la 12 februarie 2024.

17. Rezultă că Eugeniu Vareaghin a fost sub urmărire penală și acuzare timp de aproximativ 9 ani (1 martie 2016 – 12 februarie 2024), fiind privat de libertate 18 zile în arest preventiv și 30 de zile în arest la domiciliu.

18. În conformitate cu art. 524 Cod de procedură penală și Legea nr. 1545/1998, statul este obligat să repare prejudiciul material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, inclusiv în caz de arest preventiv nejustificat sau tragere ilegală la răspundere penală. Potrivit art. 6 și 10 din Lege, reabilitarea are loc în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive de achitare sau de încetare a urmăririi penale din motive de reabilitare.

19. Conform art. 3, 7, 8 și 11 din aceeași Lege, sunt reparabile veniturile pierdute, cheltuielile suportate pentru asigurarea apărării, precum și suferințele morale cauzate. Cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină ținând cont de gravitatea acuzației, durata procedurii, amploarea suferinței psihologice și impactul social al urmăririi penale.

20. Întrunind condițiile legale de reabilitare și având în vedere durata excesivă a procesului penal, perioada de detenție și hotărârea definitivă de achitare, instanța a concluzionat că Eugeniu Vareaghin este îndreptățit la repararea prejudiciului moral și, în măsura în care va fi dovedit, și a celui material, suferit prin tragerea ilegală la răspundere penală.

21. Instanța de apel a constatat dreptul reclamantului de a solicita repararea prejudiciului cauzat în procesul penal, fiind achitat prin hotărârile judecătorești pentru fapta care nu întrunea elementele infracțiunii. În consecință, a respins argumentele Ministerului Justiției și Procuraturii Anticorupție, care susțineau că Eugeniu Vareaghin nu poate solicita despăgubiri, întrucât a fost pus sub învinuire și ulterior achitat pe temeiuri legale de reabilitare.

22. Instanța de apel a subliniat că, potrivit Legii nr. 1545/1998 tragerea la răspundere penală a unei persoane nevinovate este ilicită și implică răspunderea statului pentru repararea prejudiciului material și moral cauzat, fără necesitatea unei hotărâri judecătorești separate care să declare ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală.

23. Compensația morală stabilită în sumă de 150.000 lei este proporțională cu gravitatea faptei imputate, durata și impactul urmăririi penale asupra reputației și vieții reclamantului, fiind rezonabilă și echitabilă.

24. În ceea ce privește prejudiciul material, instanța a confirmat corectitudinea refuzului de a acorda despăgubiri pentru diferența salarială calculată pe o perioadă neconformă cu durata măsurilor preventive efectiv aplicate. De asemenea, instanța de apel a aprobat plata cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 17.258,24 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 25 aprilie 2025, Eugeniu Vareaghin, reprezentat de avocata Dolores Sanduța, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia în partea privind respingerea pretențiilor, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral, în forma formulată.

26. În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că urmărirea penală și judecarea cauzei au durat aproape 9 ani, timp în care a fost deținut preventiv 48 de zile, în lipsa unei bănuieli rezonabile și a unei probe certe privind vinovăția sa, ceea ce i-a cauzat un prejudiciu material prin pierderea veniturilor și un prejudiciu moral semnificativ.

27. Totodată, a indicat că achitarea sa prin hotărâre definitivă a Curții de Apel Chișinău confirmă caracterul nejustificat al urmăririi penale și detenției, iar organele de urmărire penală și procurorii implicați au acționat cu neglijență, ceea ce atrage răspunderea statului conform art. 1405 alin. (2) din Codul civil.

28. Reclamantul a mai invocat faptul că instanța de apel a omis să analizeze toate probele relevante administrate în cauză, inclusiv fișele de evidență a reținerii și expertiza medico-legală, care confirmă stresul psihologic și deteriorarea stării de sănătate cauzate de măsura preventivă abuzivă.

29. Referitor la prejudiciul material, a menționat că, în perioada 25 noiembrie 2016 – 28 noiembrie 2023, fiind locotenent-colonel la dispoziția Ministerului Apărării, nu a beneficiat de premiile salariale în sumă de 35 002,77 lei și a fost remunerat doar cu salariul mediu. Potrivit Legii nr. 270/2018, diferența salarială cu sporuri calculate pentru această perioadă constituie 235 398,66 lei. De asemenea, a suportat cheltuieli de 800 euro (echivalent 17 258,24 lei) pentru asistența juridică în dosarul penal.

30. La 16 mai 2025, Procuratura Anticorupție a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă în întregime.

31. În motivarea recursului, a indicat că pretențiile privind prejudiciul moral și material sunt neîntemeiate și disproporționate, deoarece reclamantul nu a probat suferințele reale și cuantumul prejudiciului.

32. A subliniat că reclamantul a fost achitat prin sentința din 11 noiembrie 2019, menținută de instanțele superioare, însă pentru ca o acțiune civilă să fie întemeiată în temeiul Legii nr. 1545/1998, trebuie să fie îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1) și art. 6 din lege, condiții ce nu sunt întrunite în speță.

33. Prejudiciul material și moral este reparabil doar în cazurile în care există acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală sau instanței, precum rețineri ilegale, arestări abuzive, confiscări ilegale, percheziții nelegale și alte asemenea, care trebuie constatate oficial. Or, inițierea anchetei penale nu impune neapărat o condamnare și că protecția drepturilor presupune o anchetă eficace fără arbitrar. Totodată, durata de opt ani a urmăririi penale a fost justificată de complexitatea și gravitatea cauzei și corespunde standardului rezonabil prevăzut de art. 6 CEDO.

34. La 16 iunie 2025, Ministerului Justiției a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă în întregime.

35. În motivarea recursului, a indicat că hotărârile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate, fiind întemeiate pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și pe o interpretare contrară jurisprudenței constante a Curții Supreme de Justiție. Deși reclamantul a fost achitat prin sentința din 11 noiembrie 2019, această achitare nu echivalează cu constatarea ilegalității acțiunilor organelor de urmărire penală. Potrivit art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, scopul procesului penal este sancționarea persoanelor vinovate și protejarea celor nevinovate, obiectiv care a fost atins prin pronunțarea unei soluții de achitare, fără a atrage automat răspunderea statului.

36. Condițiile cumulative prevăzute la art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998 nu sunt întrunite, întrucât nu există un act juridic care să constate caracterul ilegal al măsurilor procesuale întreprinse. Bănuiala rezonabilă a fost justificată, iar măsurile preventive aplicate nu au fost contestate de către reclamant.

37. Prejudiciul moral a fost stabilit în mod excesiv, fără temei legal, instanțele acordând despăgubiri disproporționate în lipsa unei analize riguroase a suferinței morale și cu nesocotirea criteriilor de echitate prevăzute la art. 11 din Legea nr. 1545/1998.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost

operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.”

Art. XI alin. (1) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative: „(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.”

Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, prevede că: „(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

Din sensul normei de drept citate supra rezultă că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

39. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare la data depunerii recursului):

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

40. Art. 431 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție. (2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători. (3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție. (4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

41. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

42. Art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 01 septembrie 2023):

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

43. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

44. Art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: e) să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.”

45. Art. 2 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(2) Acțiunile ilicite sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).”

46. Art. 3 alin. (1) lit. a), b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală.”

47. Art. 6 lit. a), b) din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.”

48. Art. 11 alin. (1)-(3) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) Mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare:

- a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă;
- b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată;
- c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei;
- d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată;
- e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei;
- f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice;
- g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate;
- h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

(2) Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală.

(3) În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.”

49. Art. 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil:

„(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri:

- a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.”

50. Art. 2037 alin. (1)-(3) din Codul civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

51. Referitor la termenul de declarare a recursurilor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, indicat la pct. 38 și au depus recursurile

în termen. Copia deciziei motivate din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru a fost notificată recurenților, în mod electronic, la 14 aprilie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (f.d.163, vol. I), iar cererile de recurs au fost depuse la 25 aprilie 2025, 16 mai 2025 și, respectiv, 16 iunie 2025 (f.d. 169, vol. I; 2, 15, vol. II).

52. Studiind materialele dosarului, prin prisma normelor de drept aplicabile speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de Eugeniu Vareaghin este neîntemeiată, care urmează a fi respinsă, iar cererile de recurs depuse de Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor întemeiate și care urmează a fi admise și modificată decizia instanței de apel în partea încasării prejudiciului moral, din motivele ce succed.

53. După cum rezultă din actele cauzei, reclamantul, înaintând acțiunea împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Anticorupție, a solicitat încasarea, în beneficiul său, a diferenței salariale în sumă de 235.398,66 lei, a prejudiciului moral în quantum de 1.723.800 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în cadrul cauzei penale, în sumă de 17.258,24 lei.

54. Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis parțial cererea de chemare în judecată. Astfel, a dispus încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantului Vareaghin Eugeniu, a sumei de 150.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 17.258,24 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 2.700 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

55. Judecând apelurile declarate, instanța de apel a respins cererile de apel depuse de Ministerul Justiției, Procuratura Anticorupție și reclamantul, menținând hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 decembrie 2024.

56. Analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice pertinente, Completul de judecată constată că instanța de apel a stabilit corect raportul juridic litigios, a identificat corect normele aplicabile și natura drepturilor încălcate. Totuși, la stabilirea quantumului prejudiciului moral pentru încălcarea drepturilor reclamantului prin acțiunile ilegale ale autorităților statului, nu s-a ținut cont de criteriile legale de determinare a mărimii compensației. Din acest motiv, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Anticorupție, modificând decizia instanței de apel prin diminuarea quantumului prejudiciului moral acordat.

57. Din actele cauzei rezultă că, la 1 martie 2016 a fost pornită urmărirea penală nr. 2016970162 față de Eugeniu Vareaghin pentru infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal. La 24 noiembrie 2016, acesta a fost reținut și plasat în arest preventiv pentru 18 zile, iar între 12 decembrie 2016 și 10 ianuarie 2017 a fost în arest la domiciliu pentru 30 de zile. La 22 martie 2017, cauza a fost disjunsă,

iar Eugeniu Vareaghin a fost pus sub învinuire pentru trafic de influență, conform art. 326 alin. (1) Cod penal. Prin sentința din 11 noiembrie 2019, a fost achitat, decizia fiind menținută de Curtea de Apel Chișinău la 15 septembrie 2022 și de Curtea Supremă de Justiție la 12 februarie 2024. Astfel, Eugeniu Vareaghin a fost sub urmărire și acuzare penală timp de aproape 9 ani.

58. Prin urmare, circumstanțele descrise conduc la concluzia că instanța de apel a stabilit corect că Eugeniu Vareaghin a fost atras ilegal la răspundere penală și, prin urmare, are dreptul să solicite despăgubiri conform Legii privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Având în vedere că prin sentința din 11 noiembrie 2019 Eugeniu Vareaghin a fost achitat, iar decizia a fost menținută de Curtea de Apel Chișinău la 15 septembrie 2022 și de Curtea Supremă de Justiție la 12 februarie 2024, acțiunea înaintată este temeinică în sensul art. 6 alin. (a) din Legea menționată.

59. Coroborând normele legale citate supra privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală și procuraturii cu circumstanțele de fapt stabilite, Completul de judecată constată că drepturile lui Eugeniu Vareaghin au fost lezate, iar acestuia i-a fost cauzat prejudiciu moral.

60. Mărimea compensației se determină conform art. 11 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, unul dintre criteriile generale fiind echitatea, care impune ca indemnizația să reprezinte o despăgubire justă și completă.

61. Instanța de apel a constatat corect, aplicând legea materială, că prejudiciul moral cauzat lui Eugeniu Vareaghin este reparabil, însă suma de 150.000 lei acordată este exagerată și excesivă, în raport cu criteriile stabilite și principiul echității.

62. În această ordine de idei, Completul de judecată reține că, în perioada 1 martie 2016 – 12 februarie 2024, Eugeniu Vareaghin a fost subiect al cauzei penale, având calitatea de bănuit, învinuit și inculpat. Acesta a fost reținut la 24 noiembrie 2016 și a stat 18 zile în arest preventiv, urmate de 30 de zile de arest la domiciliu (12 decembrie 2016 – 10 ianuarie 2017). La 22 martie 2017, cauza a fost disjunsă, iar Vareaghin a fost pus sub învinuire pentru trafic de influență (art. 326 alin. (1) Cod penal). Astfel, timp de peste 9 ani, i-a fost neîntemeiat și ilegal incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul a fost audiat atât în cadrul urmăririi penale, cât și în faza cercetării judecătorești.

63. Raportând prevederile legale relevante la particularitățile speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, la cuantificarea despăgubirilor ce urmează a fi acordate reclamantului, trebuie să se țină cont de consecințele sociale și profesionale, imaginea și reputația profesională a persoanei, precum și durata încălcărilor drepturilor.

64. Completul constată că pornirea urmăririi penale, recunoașterea reclamantului ca bănuțit, învinuit și inculpat, precum și punerea sub învinuire pe nedrept au avut un impact semnificativ asupra vieții profesionale și sociale a reclamantului, afectându-i cariera și relațiile personale, cauzându-i suferințe morale ce au lezat demnitatea și onoarea acestuia.

65. Așadar, susținerile reclamantului, potrivit cărora acțiunile organelor de urmărire penală desfășurate în perioada urmăririi penale i-au lezat drepturile și i-au cauzat un prejudiciu moral, sunt întemeiate și corespund realității. Cu toate acestea, în circumstanțele prezentei spețe, aceste aspecte nu justifică existența și întinderea prejudiciului moral stabilit de instanța de apel.

66. Reținând împrejurările de fapt și de drept elucidate supra, și anume că reclamantul a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, prevăzute la art. 326 alin. (2) Cod penal, că urmărirea penală și examinarea cauzei s-au extins pe o durată de 9 ani, că acesta a resimțit suferințe morale legate de atingerea valorilor ce definesc persoana umană, dar având în vedere și principiile compensării echitabile și rezonabile, Completul de judecată apreciază că suma de 150 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral este excesivă.

67. Astfel, Completul de judecată apreciază că suma de 75.000 lei reprezintă o quantum rezonabil, care reflectă o evaluare justă a daunelor compensatoare, corespunzătoare cu gravitatea și natura suferințelor psihice suportate de reclamant ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor de judecată dispuse concret în prezenta cauză. Scopul acordării daunelor morale este realizarea unei satisfacții morale pentru suferințele de același ordin, și nu o satisfacție patrimonială. Prejudiciul moral trebuie să aibă caracter compensatoriu, nu punitiv.

68. Prin urmare, în această parte, decizia instanței de apel urmează a fi modificată prin micșorarea quantumului despăgubirii morale la suma de 75.000 lei, sumă suficientă pentru a atenua suferințele psihice și fizice cauzate reclamantului, fiind totodată echitabilă, rezonabilă și nicidecum exagerată. Această despăgubire corespunde criteriilor stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă (cauzele Șarban vs. Republica Moldova și Ceaicovschi vs. Republica Moldova). În raport cu acestea, suma de 1 723 800 lei solicitată de reclamant este excesivă.

69. Totodată, quantumul de 75.000 lei stabilit cu titlu de prejudiciu moral este în concordanță cu practica Curții Supreme de Justiție în cauze similare, în care despăgubirile au fost acordate în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 ([decizia 2ra-100/23](#), [2ra-913/23](#), [decizia nr. 2ra-1262/23](#)).

70. Cu referire la argumentul recurentului Eugeniu Vareaghin privind nelegalitatea deciziei instanței de apel în privința prejudiciului material, Completul de judecată îl consideră neîntemeiat. Pretenția privind compensarea diferenței de

salariu a fost corect respinsă, întrucât calculul prezentat de reclamant nu corespunde situației de fapt, fiind efectuat pentru o perioadă de 7 ani, deși acesta s-a aflat în arest preventiv și la domiciliu doar 48 de zile. Totodată, confirmă legalitatea soluției instanței de apel privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 17 258,24 lei, justificată prin bonurile de plată anexate la dosar.

71. Ținând cont de considerentele expuse supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Eugeniu Vareaghin, reprezentat de avocata Dolores Sanduța, de a admite recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Procuratura Anticorupție, și de a modifica decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, în partea ce ține de cuantumul sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral, prin diminuarea acesteia de la 150 000 (una sută cincizeci de mii) lei la 75 000 (șaptezeci și cinci de mii) lei, iar în rest – menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

72. În conformitate cu art. 442, art. 444, 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de Eugeniu Vareaghin, reprezentat de avocata Dolores Sanduța.

Admite recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Procuratura Anticorupție.

Modifică decizia din 19 martie 2025 Curții de Apel Centru și hotărârea din 18 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, adoptată în cauza civilă Eugeniu Vareaghin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Anticorupție privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, în partea ce ține de cuantumul sumei încasate cu titlu de prejudiciu moral, prin diminuarea sumei de la 150 000 (una sută cincizeci mii) lei la suma de 75 000 (șaptezeci și cinci de mii) de lei.

În rest, menține decizia din 19 martie 2025 a Curții de Apel Centru și hotărârea din 18 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat